

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Sunt Domnul, copilași străjeri. Hai să așezăm în carte cuvânt. Hai să mângâiem, cu masa cuvântului, pe mama Mea Fecioara și cerul ei de heruvimi, de serafimi și de îngeri. Hai, copii străjeri la porți, că Eu, Domnul Dumnezeu vostru, vă sunt vouă tot ce nu aveți voi pe pământ, care să vă ajute pentru Mine în porți, căci voi pentru Mine v-ați născut și nu pentru voi, și Eu sunt pe pământ prin voi. Amin.

Pe pământ e greu, fiilor, e greu pentru că nu este iubire în inimi, iar omul ar trebui să fie cea mai de sus locuință de iubire, că altfel omul, bietul de el, e rece, e aspru, e urât, e fără nici o frumusețe, căci iubirea are mare statură când ea își află casă în om. Iubirea este cuvânt și dulce cuvânt mai întâi de orice lucrare a ei, dar ea este și cuvânt tare când Mă apără pe Mine și pe cei ce Mă iubesc în ei și în afara lor cu fața Mea, nu cu față omenească.

O, poporul Meu, cobor pe masa ta cuvânt ca să-ți deschid tainele iubirii Mele în om și să vezi fața ei pe care ți-o arăt prin cuvânt, fiule. Te așez sub acoperământul cuvântului Meu ca și mama Mea Fecioara, care este cu Mine în cuvânt pentru serbarea ei de azi între sfinți și între îngeri și între puteri cerești.

Iubirea este cuvânt dulce atunci când ea se face în om rugăciune, cuvânt de iubire și de slavă pentru stăpânul ei. Ea este cuvânt cu tărie atunci când se face răvnă împotriva celui ce lovește în fața Mea de pe pământ. Ea este cuvânt de înțelepciune de viață atunci când are fii supuși ei pentru slava Mea pe pământ. Iubirea este cuvânt de certare atunci când cei ce intră să stea sub numele ei lovesc în ea pentru iubirea de ei, căci scris este: *«Cu cel îndărătnic Mă voi îndărătnici»*. Iubirea este cuvânt de nădejde și de pace pentru fiii cei senini ai ei, pentru cei dulci lui Dumnezeu și fiilor lui Dumnezeu, care sunt iubire precum Dumnezeu este iubire. Ea este dor și cuvânt de dor pentru cei gingași ai ei, prin dor cu bună cuviință și cu aleasă și cerească purtare. Și, iarăși, ea spune că este scris: *«Cu cel cuvios, cuvios voi fi; cu cel ales, ales voi fi»*.

Iubirea este floare rară, poporul Meu, și nu se mai găsește pe pământ. Ea nu poate viețui prin spini și prin mlaștini. Ea poate trăi pe loc înalt și însořit, pe loc senin și pașnic, pe loc fertil, verde și rodnic pentru ea.

O, copii din porți, voi Mă aveți în voi cu fața Mea, cu viața Mea, cu dorul Meu, și prin Mine știți voi să-i spuneți răului rău și frumosului frumos și omului înger sau diavol, așa cum am știut Eu să spun după cum este inima și fața și dorirea omului. Dacă fiii acestui popor nu cunosc fața și cuvântul Meu în voi, ei nu știu să se facă locașe ale iubirii Mele pe pământ. Cine dă să se asemene cu voi prin cele omenești din el, acela greșește, căci Eu, Domnul, nu caut la firea omului, ci caut la Duhul Meu din om, căci Dumnezeu este Duh, și apoi cuvânt și faptă, iar omul este trup, și apoi cuvânt și faptă prin cele ale firii trupului lui. Aceștia rănesc cu cuvântul și cu fapta lor și nu știu aceștia să stea sub duhul iubirii Mele din voi, și care se apleacă să-l ridice pe om din sângele lui, că numai în sângele lui, numai în firea lui se zbate cel ce este firesc și nu duhovnicesc.

Vă mângâi, copii în suspinați în porți, vă mângâi Eu, Domnul, cu durerea cuvântului Meu în suferințele lucrului Meu cu voi și prin voi peste tot poporul acestui cuvânt, că mulți au voit cu voia lor să se adăpostească de răul de pe pământ sub acoperământul vieții cuvântului Meu, care izvorăște din Mine prin voi peste pământ. Le desfac tainele iubirii și fața ei la cei ce sunt numiți sau se numesc poporul Meu.

Iubirea este floare rară, iar mama Mea Fecioară lasă peste tine, poporul Meu, acoperământul ei, cuvântul ei de iubire în ziua ei de serbare în mijlocul tău. Amin, amin, amin.

– Tu, Fiule scump al meu, ești în mine cuvânt. Iubirea este cuvânt dulce; ea este cuvânt cu tărie; ea este cuvânt cu certare; ea este cuvânt de nădejde și de pace, și este cuvânt de dor, Fiule Izvorule. Ea știe să iubească și știe să pedepsească; ea știe să întărească și știe să dorească; ea știe tot ce este ea peste tot ce este omul, Fiule al iubirii mele pentru Tine și pentru omul iubit de Tine. Amin.

Poporule, poporule al acestui cuvânt de dor după om! Eu îți dau azi o povață aleasă din cele mai nepătrunse puteri ale iubirii, iar tu să iei povața mea. Puterea iubirii este cuvântul Domnului de peste tine. Aceasta este puterea Fiului meu, căci nimeni nu poate să fie puternic decât prin iubire. Povața mea, iat-o, aceasta este: ia ca acoperământ al ființei tale cuvântul Fiului meu de câte ori îl lasă Domnul peste tine. Citește-l în vremea Evangheliei; ia-l ca pe Evanghelie și citește-l, de la un cuvânt până la celălalt care îi urmează. Ia din el tot ce te ține treaz pentru lucrarea lui, că dacă nu-i dai ființă prin citire bisericească, tu faci altceva, tu faci fire a ta, popor al acestui cuvânt care se face peste tine acoperământ ceresc. Dacă tu nu-l iei ca să citești mereu din el ca din Evanghelie mereu proaspăt venită de la Domnul la tine, tu nu-i poți da ființă și viață și mișcare și faptă în mijlocul tău, și te numești disprețuitor de Dumnezeu, neprimitor și nepurtător de Dumnezeu. Citește la vremea Evangheliei la sfintele slujbe, citește spre împlinire cuvântul Domnului care vine la tine, cuvântul de viață. Citește, ca să nu uiți chemarea Domnului și împlinirea peste tine a cuvântului iubirii Lui.

Când Fiul meu era pe pământ printre oameni, oamenii nu-L iubeau, și de aceea nu-L cunoșteau, dar diavoli din oameni se temeau de El, și mărturisindu-L pe El Hristosul Tatălui se rugau la El să nu-i piară pe ei mai înainte să-și sfârșească ei timpul și lucrarea între oameni. Ucenicii Lui când auzeau numele Lui mărturisit de diavoli, se minunau de puterea Lui, căci El era Unul Domn cu putere, și numai așa lucra, iar diavoli din oameni Îl mărturiseau pe El Hristosul Tatălui.

O, popor al acestui acoperământ de cuvânt! Dacă tu nu poți să cunoști taina Golgotei Duhului Sfânt, așază-te supus sub această iubire, ca să cunoști apoi iubirea de pe Golgota Duhului Sfânt, căci pe drumul Golgotei nu se merge oricum, nu se stă oricum, ci se stă cu fiori de Duh Sfânt și cu sudori biruitoare peste toată firea, ca să poată veni învierea, și să se poată rosti cuvântul învierii morților, și să se vestească aceasta din vârful biruinței Golgotei, că frumoasă și dulce este taina Golgotei Duhului Sfânt, taina iubirii, popor al Fiului Cuvântului, și pe această cale trebuie neînfricoșare, prin iubire din cer pe pământ.

Au creștet încoronat cei de pe drumul slavei Golgotei Duhului Sfânt, și nu se poate fără cunună de daruri lucrătoare, nu se poate pe această măreață cale cu fii ai măririlor cerești pe ea. Povața mea de peste tine este aceasta: citește cuvântul Fiului meu de la o coborâre la alta a Sa la tine; citește-l în vremea citirii Evangheliei; citește-l măcar în fiecare zi, și așază-l peste tine apoi, popor al acestui cuvânt. Nu sta, fiule, fără acest acoperământ, ci tu să stai sub puterea acestor taine ale iubirii, căci fiecare cuvânt al Fiului meu are peste tine slava lui și darurile lui, căci este cuvânt cu dor în el, și tu trebuie să-I dai Domnului ce-ți cere, popor cu nume de fiu. Amin.

Iar Tu, Copil supus sub taina iubirii, de la nașterea Ta din Tatăl Cel fără de ani precum și Tu ești, supus vei sta sub puterea iubirii, Fiule al Tatălui și al meu deodată, și mereu vei învăța pe cei ce iau și pe cei ce nu iau iubirea cuvântului Tău. Iar acum, la sfârșit de timp, eu îi plâng pe cei ce nu știu ce este acest izvor al iubirii, pe toți cei ce Te alungă din ei necunoscându-Te în ei cu fața Ta senină și dulce, că aceștia au uitat când Tu le-ai spus că mâhnirea și mânia sunt păcate asupra Duhului Sfânt, este pedeapsă adusă venirii Tale la om, Fiule Care cauți și tot cauți la om. Dar Tu ești floare rară și scumpă, iar omul este mult și urât, Fiule scump, și nu cunoaște omul tainele și fața iubirii. Eu am stat lângă Tine acum, și am dat poporului Tău povață ca să-Ți mângâi Ție durerea și să-Ți alin lacrima Ta cea multă, care se face izvor de cuvânt peste om, pentru ca să Te faci cunoscut de om, Dumnezeule tainic. Amin, amin, amin.

– O, popor al cuvântului Meu, aş vrea să pot să-ţi dau cuvânt, pentru ca să înveţi, să pot să-ţi dau statură în cuvânt şi în faptă, să pot să-ţi dau cuvânt pentru credinţă în darurile duhovniceşti, să pot să-ţi dau cuvânt pentru roade de Duh Sfânt, poporul Meu. Au împletit îngerii şi sfinţii la unii din voi coroniţe, şi aş voi să pot să vi le dau, şi să lucraţi sub slava lor. La sfârşit se dau coroniţe pentru darurile Duhului Sfânt, dar Eu nu pot să fac ca învăţătorul de pe pământ, care se uită la faţa omului, la rangul omului. Nu pot să fac aşa ceva, ci împart după truda celui ce a lucrat darurile Mele peste pământ şi în oameni. Pe pământ nu este duh de dreptate, iar în cer locuieşte dreptatea şi fiii ei. Vă rog pe toţi, faceţi-vă rost de coroniţe, şi căutaţi să învăţaţi mai întâi din ce sunt ele împletite de către îngeri şi sfinţi, şi apoi învăţaţi din ce nu se poate împleti o coroniţă. Râvniţi la darurile duhovniceşti, iar îngerii şi sfinţii să le vadă în voi lucrând, ca să vă poată împleti din lucrarea lor coroniţă, fiilor. Vă va fi ruşine prea mult, prea greu dacă nu veţi avea coroniţe, dacă nu veţi strânge rodul darurilor duhovniceşti, înţelepciunea cea aleasă, purtarea cea aleasă, cu care se poate lucra rod de daruri cereşti. Darurile sfinţilor se poartă prin văzduh, de la pământ înspre cer, şi dau sfinţii să caute vrednicie în voi pentru daruri sfinte. Lucrarea Mea cu tine, poporul Meu, trebuie să arate faţa cerului pe pământ înaintea oamenilor, ca să poată omul vedea cerurile în care Tatăl locuieşte cu Fiul Său şi cu sfinţii. Amin.

O, fiilor, se zbat îngerii răi să vă facă pe unii din voi asemenea lor, să vă golească inima de Duhul Meu şi să staţi în duhul vostru ca să vă despartă de Duhul Domnului, Care aşteaptă să-Şi ia toată împărăţia pe pământ. Faceţi-vă rost de scăpare uitându-vă la Mine şi luând în voi chipul Meu. Nu e bun chipul vostru în voi. E bun chipul Meu în voi, întru sănătate de minte în voi. Sănătatea de minte nu este alta decât mintea Mea în voi, dar faceţi-Mi loc în voi. Şi dacă nu ştiţi cum, înseamnă că nu aţi căutat să învăţaţi aceasta până acum ca să puteţi acum avea coroniţă împletită de îngeri şi de sfinţi pentru învăţătura cea aleasă şi pentru roadele ei în voi. Râvniţi la darurile duhovniceşti, fiilor. Amin.

Te las, poporul Meu, sub acoperământul cuvântului Meu şi luptă-te, fiule, pentru daruri duhovniceşti, ca să ai, şi ca să fii copilul Meu, şi să te cunosc că eşti al Meu şi că din ale Mele ai şi lucrezi.

Iar voi, copii cârmaci ai Mei, staţi la cârmă, staţi cu dreptate, căci iubirea cea cu dreptate este cel mai tare dar duhovnicesc, şi cu el Îmi voi întocmi prin voi pământul celor vii, şi apoi moştenii lui pe el. Amin, amin, amin.

01/14-10-2005